

ՔԱՆԱՍՑԵՂԾԱԿԱՆ

Ե Ր Ե Ք Ք Ո Յ Ր Ե Ր

Սեղանիս շուրջ կաղանդի, երեք փոքր եմ կանգնած,
Մին երգեհոն, մին ֆնար, երրորդն ալ վին մը ուսած,
Գիշերուան մէջն այդ խորհուրդ, երեք լոյսերու նման,
Հնչեցուցին երգն իրենց, մին միսէն գերազանց:

Մին՝ անգամ մ'ալ թերթատեց էջերն անցած օրերուս,
Ու սեւ գիծերն ընդգծուած կարմիրներով՝ տուաւ ցոյց,
Յետոյ ուծգին հեկեկաց, փերեց սաւիղն իր աղուոր,
Ճակասն ափած ու տրտման, չխօսեցաւ ալ բնաւ:

Երկրորդն երգեց ներկայի երգը հեռոք, ֆրանսօր,
Բացած մասեան մը առջիս օրէնքներու ոսկետող,
Ըսաւ ճամբադ է կոպնոս բայց դուն ֆալէ ֆաջօրէն,
Կեանքը բեռ մ'է պարտքերու շրոմք պէտք է հասուցուին:

Երրորդն հուծկու շարժումով, զոյգ մասեանները փակեց...
Ըրաւ զանոնք պատուանդան, թելը վինին պիրկ լարեց,
Ու երգեց երգը վաղիւան, խորհրդաւոր անթափանց,
Նման գետի մ'հեռաւոր որուն ձայնն լոկ կը լսես:

Պ. Այրէս

Գ. ՄՈՒՇԵՆՅՈՒ

